

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 34038-02-26

ניתן ביום 08 מרץ 2026

המבקש

קיבוץ בית ניר

-

המשיב

רונו מרסיאנו

בפני: ממלא מקום הנשיא אילן איטח, השופטת סיגל דוידוב-מוטולה, השופט רועי פוליאק
נציג ציבור (עובדים), מר אהוד מנור, נציג ציבור (מעסיקים), מר דובי רם

בשם המבקש – עו"ד אייל ריבנר
בשם המשיב – עו"ד ליאת פייגל

פסק דין

השופט רועי פוליאק

בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין האזורי באר שבע (השופטת יעל אנגלברג שהם ;
סע"ש 65928-07-25) מיום 27.1.2026, שבה נדחתה בקשת המבקש לסילוק על הסף של
תביעה שהגיש נגדו המשיב.

רקע

1. המבקש, קיבוץ שהוא אגודה שיתופית להתיישבות (להלן גם – **הקיבוץ**), הוא הבעלים של מפעל לייצור מיצים טבעיים המאוגד כתאגיד (להלן – **המפעל**). המשיב, חבר הקיבוץ, החל לעבוד במפעל בשנת 2011. עד לחודש אוקטובר 2022 הועסקו חברי הקיבוץ במפעל כחלק מסידור העבודה. החל מחודש נובמבר 2022 עברו עובדי המפעל ובכללם המשיב למעמד של שכירים במפעל. המשיב חתם על הסכם העסקה המסדיר את תנאי העסקתו וזכויותיו אל מול המפעל. ההסכם כולל התחייבות שלא לתבוע בגין תקופת העבר. בחודש יוני 2024 סיים המשיב לעבוד במפעל והגיש נגד המבקש תביעה לקבלת תשלומים שונים בגין תקופת עבודתו וסיומה, תוך שטען כי בינו לבין המבקש התקיימו יחסי עבודה לאורך כל שנות עבודתו במפעל.
2. בכתב ההגנה טען הקיבוץ, בין היתר, כי יש לסלק את התביעה נגדו על הסף, מאחר שמעמדו של המשיב כחבר קיבוץ מאיין כל יחסי עבודה בינו לבין המבקש כעולה מפסיקתו העקבית של בית הדין הארצי לפיה לא מתקיימים יחסי עבודה בין חבר לקיבוץ או תאגידו וכי לבית הדין לעבודה לא מוקנית סמכות לדון בסכסוך בין חבר

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 26-02-34038

קיבוץ לבין קיבוץ. בהמשך הגיש המבקש בקשה לסילוק על הסף בה חזר על טענותיו אלה (להלן – **בקשת הסילוק**). המשיב טען כי יש לדחות את בקשת הסילוק בין היתר משום שהגדרת עובדי הקיבוץ כעובדים שכירים החל משנת 2022 יצרה שינוי מהותי שטרם נבחן בפסיקה, המחייב בחינה עובדתית של התיק לגופו של עניין. הצדדים הסכימו כי בית הדין האזורי ייתן החלטתו על בסיס כתבי הטענות מבלי לקיים דיון.

3. בית הדין האזורי דחה את הבקשה. נקבע כי אין לסלק תביעה על הסף אלא במקרים חריגים וכי יש להעדיף את בירור התביעה אם קיימת אפשרות ולו קלושה להוכחת העילה. בית הדין קבע כי עצם הסמכות לברר עובדתית את המחלוקת בין הצדדים נתונה לבית הדין וכי במקרה זה יש לערוך בירור עובדתי וראייתי בתיק על מנת לבחון את מאפייני העסקת המשיב (להלן – **ההחלטה**).

4. בבקשת רשות הערעור טוען המבקש בין היתר כי בהחלטה נפל פגם דיוני שכן היא ניתנה בדרך יחיד, ולא במותב תלתא הכולל את נציגי הציבור כמתחייב, ומשכך דינה בטלות. לחלופין נטען להחלטה לגופה.

5. עם הגשת רשות הערעור הוצע לצדדים להסכים להסדר דיוני לפיו ההחלטה תבוטל ובקשת הסילוק תוחזר לדיון בפני מותב תלתא ללא צו להוצאות. המבקש הסכים להצעה אך המשיב התנגד לה תוך העלאת נימוקים לגופו של עניין ומבלי שהתייחס כלל לסוגיית הסמכות. משכך, בית הדין הורה למשיב להשיב לבקשת רשות הערעור לגופה. בתשובתו תמך המשיב בהרחבה בהחלטה לגופה. כמו כן טען כי החלטה הדוחה בקשת סילוק על הסף היא החלטה דיונית הממשיכה את ההליך ומשכך מוסמך בית הדין לתתה בדרך יחיד.

6. בתגובתו לתשובת המשיב ציין המבקש כי חלק מפסקי הדין שאוזכרו בתשובת המשיב כלל אינם קיימים וכי ציטוטים מפסקי דין נוספים אליהם מפנה התשובה שגויים או כלל לא מופיעים בפסק הדין ממנו הם מצוטטים כביכול. המבקש פרט טענות אלה. לגופם של דברים חזר המבקש על טענותיו.

דיון והכרעה

7. לאחר שבחנו את טענות הצדדים ואת כלל חומר התיק, החלטנו לדון בבקשת הרשות כבערעור, בהתאם להסכמת הצדדים כי נפעיל את הסמכות המסורה לנו בתקנה 82 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991. דין הערעור להתקבל במובן זה שההחלטה מבוטלת ובקשת הסילוק תוחזר לבית הדין האזורי למתן החלטה חדשה במותב תלתא.

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 34038-02-26

8. סעיף 18(ד) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 (להלן – החוק), קובע כי "בהליכים שבית הדין דן בהם בשלושה, יהיו לשופט לבדו הסמכויות המנויות בתוספת הרביעית". פרט 14 לתוספת הרביעית לחוק, המונה סמכויות הנתונות לשופט לבדו, קובע כי שופט כדן יחיד רשאי "לדון ולהחליט בבקשות שהוגשו עד לתחילת שלב ההוכחות בהליך, בעניינים שאינם מנויים בתוספת זו, למעט בהליך של סכסוך קיבוצי ובבקשות לדחייה על הסף" [ההדגשה הוספה – ר.פ.]. כבר נקבע כי "נוסחו של פריט 14 אינו כולל הבחנה בין בקשות לדחייה על הסף בהתאם לתוצאותיהן, היינו דין החלטה המקבלת בקשה לדחייה על הסף כדין החלטה הדוחה בקשה זו. ניתן להסביר העדר הבחנה זו בכך שבתחילת הדיון בבקשה תוצאותיה לא ידועות מראש, ולכן אין מקום להתניית שאלת המותב (דן יחיד או תלתא) בתוצאותיה של ההכרעה" (בר"ע (ארצי) 14104-12-18 מיטב דש ברוקראז' בע"מ – נניקשוילי. פסקה 7 (26.12.2018). ראו גם: בר"ע (ארצי) 44849-12-18 מור – מור (18.4.2019); בר"ע (ארצי) 32916-09-18 וידל – ביתן (18-09-32916); בר"ע (ארצי) 44237-11-19 קופת חולים מאוחדת – רומנו (13.1.2020); בר"ע (ארצי) 69849-05-24 בלאו – סייבלום טכנולוגיות בע"מ (15.9.2024)).
9. אין לנו לפיכך אלא לחזור על הקביעה כי על החלטה בבקשת סילוק על הסף להינתן בידי מותב תלתא, ללא קשר לתוצאות ההחלטה. אנו מורים אפוא כי החלטתו של בית הדין האזורי מבוטלת ובקשת הסילוק תוחזר לדיון ולהכרעה מחדש בפני מותב תלתא בבית הדין האזורי. לא מצאנו מקום להידרש בשלב זה ליתר טענות הצדדים, שכן קבלת טענתו הדיונית של המבקש לעניין המותב החסר מביאה כאמור לביטול ההחלטה ולהחזרת התיק לבית הדין האזורי. ממילא, אין מקום שערכאת ערעור תביע עמדה לגוף החלטה בטרם ניתנה החלטה של הערכאה המבררת.
10. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם יוער כי על פניו, וכפי שטען המבקש, תשובת המשיב לבקשה כוללת הפניות לפסקי דין שאינם קיימים (כך למשל האזכורים המיוחסים לפסקי הדין ע"א 6601/96 יעקב נ' בנק הפועלים; ע"א 721/94 עמותת רופאי שיניים נ' בית הדין הארצי לעבודה) ומפנה לציטוטים שלא היו ולא נבראו (למשל ע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' אלי גורדון, לט(1) 113 (1985); ע"ע (ארצי) 1076/04 מדינת ישראל - שוב (11.7.2005)) אשר "מלמדים בסבירות גבוהה שנעשה על-ידי באת כוח העותרת שימוש באתר מבוסס בינה מלאכותית" (ראו: בג"ץ 38379-12-24 פלונית נ' בית הדין השרעי לערעורים ירושלים (23.2.2025)). להלן – עניין פלונית). בית המשפט העליון עמד זה מכבר על החומרה היתרה הטמונה בשימוש בבינה מלאכותית המניב אזכורן של הפניות שגויות בכתבי טענות תוך

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 34038-02-26

שקבע כי "לא ניתן לקבל מצב שבו יוגשו לבתי המשפט כתבי טענות שבהם טיעוני כזב מכל סוג שהוא, ובכלל זאת גם טיעונים הנסמכים על מקורות משפט שאינם קיימים. עורך דין אשר מגיש כתב טענות כאמור, חוטא ב'חטא מרובע'" (בג"ץ 23602-01-25 העמותה לקידום זכויות הכלבים נ' שר החקלאות. פסקה 9 (28.2.2025). להלן – עניין העמותה).

11. **סוף דבר** – בקשת רשות הערעור מתקבלת במובן זה שהחלטת בית הדין האזורי מבוטלת והבקשה לסילוק על הסף תוחזר לבית הדין האזורי למתן החלטה במושב תלתא. יתר טענות הצדדים שמורות. המשיב אשר עמד על קיום ההליך חרף הפסיקה הברורה בסוגיית המוטב המתאים לבירור בקשות לסילוק על הסף, יישא בהוצאות המבקש בסכום של 4,000 ש"ח. בית הדין שוקל לחייב בנוסף את כוח המשיב בתשלום הוצאות אישיות לאוצר המדינה (ראו לעניין החיוב בהוצאות אישיות בגין "שימוש במקורות דמה, שכלל לא באו לעולם": עניין העמותה. פסקה 17; עניין פלונית. פסקה 23). באת כוח המשיב רשאית לנמק בתוך 7 ימים מהיום מדוע לא תחויב בהוצאות אישיות כאמור.

ניתן היום, י"ט אדר תשפ"ו (08 מרץ 2026), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

רועי פוליאק,
שופט

סיגל דוידוב-מוטולה,
שופטת

אילן איטח,
מ"מ נשיא, אב"ד

מר דובי רם,
נציג ציבור (מעסיקים)

מר אהוד מנור,
נציג ציבור (עובדים)

